

Goede Vrijdag (Jesaja 53:1)

Nog een kleine 14 dagen dan ‘viert’ de kerk weer Goede Vrijdag.

‘Vieren’, dat lijkt in dit verband niet het goede woord. Het gaat dan toch om het zware, het bittere lijden van Jezus Christus? Ja, zeker, maar toch is het voor de gelovigen een heerlijke gedachtenis. Een gedenken, dat écht blij mag maken. Een blijdschap die altijd de diepe ondertoon in ons leven mag aangeven. Niet alleen maar in de zogenaamde lijdensweken, of lijdentijd. Geloofsblijdschap, als gevolg van Golgotha mag er elke dag zijn.

Ja maar, sluit dat wel aan bij de praktijk? Látén wij ons wel zo gemakkelijk blij maken in het geloof, door het geloof? Zijn er niet heel wat dingen die er tegen in gaan?

Zijn er niet heel wat tégenstemmen, in ons eigen hart? Tegenstemmen in de wereld om ons heen, of in de dingen die we mee maken? Het echte, vaste geloof in de dingen van God, staat dat niet zwaar onder druk? Het bekende hoofdstuk Jesaja 53 begint met deze woorden: ‘*Wie heeft onze prediking geloofd?*’ Dat woord lijkt heel erg toepasbaar op onze tijd.

Hoeveel mensen putten er nog diepe geloofsrust uit de feiten van Goede Vrijdag?

Wordt juist dat evangelie, van het plaatsbekledende lijden van de Knecht van de HERE, Jezus Christus, niet door velen afgewezen? Het klinkt heel moedeloos in Jesaja 53.

Jesaja heeft gepreekt. Hij geeft het Woord van de HERE door, de profetie, het profetische Woord, maar wat haalt het uit? Wie nemen het nu gelovig aan?

Jesaja 53 is dat heel bekende hoofdstuk over de lijdende Knecht van de HERE.

De profetie van al het lijden dat over Christus komen zou en van al de heerlijkheid daarna.

Maar, aan het begin van dat hoofdstuk klinkt die prangende vraag!

‘Wie heeft onze prediking geloofd en aan wie is de arm van de HERE geopenbaard?’

Om deze vraag te begrijpen, moet bedacht worden wat aan deze woorden vooraf gaat.

In Jesaja 52, daar gaat het over de heilige arm van de HERE die ontbloot wordt (Jesaja 52:10)

De HERE zal Sion verlossen! De puinhopen van Jeruzalem kunnen jubelen, want de HERE heeft Zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle volken en alle einden van de aarde zullen zien het heil van onze God.

‘De arm van de HERE’, dat is een mooie uitdrukking. Daarmee wordt de macht van de HERE gesymboliseerd. De macht van God om te verlossen, om Zijn volk te redden!

Zo heeft Hij Zijn arm geopenbaard, toen Hij Israël uit Egypte verlostte. Zo heeft Hij een pad in de Schelfzee gebaad. Als de HERE Zijn arm ontbloot, dan schenkt Hij verlossing, die je als mens niet bedacht had. Met Zijn machtige arm, Zijn sterke rechterhand zal de HERE óók tussenbeide komen om Zijn volk weer te laten terugkeren uit de ballingschap.

Jesaja mag het verkondigen, en hij preekt het met overtuiging. Als vreugdebode namens God, verkondigt hij het heil van de HERE. Dan klinkt ook de oproep: ‘Breekt uit in gejuich, jubelt eenparig, puinhopen van Jeruzalem.’ Maar, hoe staat het met het geloof?

De klemmende vraag is: Zal er ook geloofsblijdschap zijn over de boodschap van Jesaja 53? ‘Wie heeft onze prediking geloofd?’

Ja, want de echte verlossing, zal wel totaal anders komen dan de mensen zullen verwachten. Het is volgens mensen toch haast niet te geloven dat de echte verlossing van het volk van de HERE, dat onze redding, moet komen door het diepe en zware lijden van de Messias, de Knecht van de HERE, de Here Jezus?

Lees maar hoe Jesaja 53 over deze Redder schrijft! De Middelaar komt als de Man van smarten. Als een schaap wordt Hij naar de slachting geleid.

En deze slachting, Zijn lijden, is pas echt vreselijk. Van God en mensen verlaten moet Hij aan het kruis Zijn helse doodstrijd strijden, en dat alles om onze zonden.

Wie zal daarin de arm van de HERE kunnen ontdekken?

Wie zal daarin het grote geheim van Gods verlossingswerk erkennen?

Is dat nu de ontblote arm van de HERE? Wie erkennen nu, in blij geloof, dat in het bittere lijden van Jezus van Nazareth, de Arm van de HERE bezig is, om het heil te bewerken voor Zijn kinderen. Inderdaad, wat zijn er veel tegenstemmen. Wat zijn er voor mensen veel redenen te bedenken om niet te geloven.

Zeker als je dan nagaat, wat er gebeurt als Christus op aarde is. In Johannes 12 bijv. (vers 37 en 38): *‘En hoewel Hij zoveel tekenen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij niet in Hem, opdat het Woord van de profeet Jesaja vervuld werd dat Hij sprak: HERE, wie heeft geloofd, wat hij van ons hoorde? En aan wie is de arm van de HERE geopenbaard?’*

En ook de apostel Paulus ziet in zijn tijd dit woord van Jesaja in vervulling gaan.

Paulus schrijft in Romeinen 10 vers 16: *‘Maar niet allen hebben aan het evangelie gehoor gegeven. Want Jesaja zegt: Here, wie heeft geloofd wat hij van ons hoorde?’*

En tóch zie je juist in het gepredikte Woord, het evangelie van het kruis, de ontblote arm van God. Want aan het kruis van Golgotha, daar werd het diepste probleem van kerk en wereld opgelost. Daar werd de zondeschuld van de wereld gedragen.

Daar werd ook ons diepste levensprobleem weggedragen. De arm van de HERE heeft máchtig uitgehaald, toen Christus crepeerde aan het kruishout!

Daar leed Hij, opdat wij van de zonde en de dood, van de zinloosheid van het leven verlost zouden worden.

Hij doorstond de helse smarten, opdat onze harten in de grootste smarten in de HERE gerust zouden mogen zijn, de rust van het geloof. En onze Heiland doorstónd het lijden.

Het laatste woord is niet aan de óndergang, niet aan de godverlatenheid.

Het laatste woord is aan de overwinning! De verhoging. De heerlijkheid.

Jesaja heeft vér vooruit mogen kijken, profetisch, naar de gebeurtenissen op Golgotha.

Maar, deze zelfde profeet stelt óók die prangende vraag! *‘Wie heeft onze prediking geloofd?’*

Dit evangelie is een aanstoot voor de Joden en een dwaasheid voor heidenen.

Dit evangelie sluit toch niet aan bij het levensgevoel van de mensen van de deze tijd?

Moderne, ontwikkelde mensen storen zich aan de offergedachte.

En toch komt het er dáár juist op aan, dat met waar geloof de handen naar deze Knecht van de HERE uitgestrekt worden. De vraag van Jesaja 53 vers 1 is tegelijk een krachtige oproep, om te geloven! De blijdschap van het geloof voert in ons leven bepaald niet altijd de boventoon.

Maar, de HERE blijft spreken door het Woord van profeten en apostelen. Zodat wij geloven, wat wij van hen horen. De HERE wil het geloof versterken door Zijn Heilige Geest.

Al onze geloofskracht is van Hem. Wat onszelf betreft, wij zullen het zomaar weer laten afweten. Maar de sterke arm van de HERE laat het niet afweten.

‘Des HEREN rechterhand is sterk’.

E. Heres